

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΖΟΥΡΓΟΣ

Η αηδονόπιταΕκδόσεις Πατάκη, 2008, σελ. 600,
τιμή 22 ευρώ

«**Ε**ίχε πιάσει μια ζεστή βροχή. Το βρεμένο χώμα μύρισε κι ύστερα όλη η δημοσιά τυλίχτηκε στις λάσπες. Το σκοτάδι κατάπινε πια όλα τα χρώματα και τάχυνε τη νύχτα. Ο ιδρώτας των αλόγων και των μουλαριών θάρρεψε με τις πρώτες σταγόνες της βροχής, φιλήθηκε μαζί τους κι έκανε ρυάκια που χάραζαν τις τρίχες στο λαιμό και στα καπούλια. Πέρα μακριά, στη βίγλα του Καραμπουρνού, ξεχώριζαν φώτα, εκεί όπου η θάλασσα έμπλεκε αθέατη τα δάχτυλά της με τη νύχτα. Ο Γιαννακός έσυρε μια φωνή απειλητική στη φοράδα που καβαλούσε, γιατί οι λάσπες θαρρείς την τραβούσαν στη γη κι ήθελαν να τη γονατίσουν. Στη στροφή της δημοσιάς φάνηκαν τα τειχιά της πόλης, το φυλάκιο απ' έξω έφεγγε σαν λαδοφάναρο μέσα στη νύχτα. “Κάνε το σταυρό σου, καπετάνιο” είπε ο Γιαννακός “πλησιάζει η ώρα”». Ετσι αρχίζει ο Ζουργός τη διήγησή του στην *Αηδονόπιτα* που, όπως μας πληροφορεί, ήταν μια έκφραση των Ελλήνων της εποχής του Αγώνα η οποία δήλωνε το απραγματοποίητο ιδανικό, το ασύλληπτο των ονείρων. Στις σελίδες του το όραμα της ελευθερίας συμπλέκεται με το ιδανικό του έρωτα στα χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΖΟΥΡΓΟΣ

η αηδονόπιτα

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

